

brat *francišek* 5

»Pri Jezusu pomeni biti velik to, da si majhen. Da si kot otrok. Otrok, ki zna zaupati, ki je preprost.«

- Življenje v majhnosti
- Narodno srečanje OFS
- DUH ASSISIJA 2023
- Novice iz Svete dežele
- Belokranjska pogača

✉ Urednikova beseda

- 4 **Frančiškova duhovnost**
Velik = majhen
Živeti majhnost
- 8 **Naša evangelizacija**
Življenje v majhnosti
- 13 **Frančiškov svetni red**
Narodno srečanje OFS Slovenije
Vtisi udeležencev
- 21 **Iz naših družin**
Volilni kapitelj KB OFS Tolmin
- 25 **Živi rožni venec - ŽETEV**
- 28 **Mladi Frančišku**
Ali gre tudi Jezus na dopust?
- 32 **Pravičnost in mir**
Praznik Kristusa rešenika v Benetkah
V tvojem studencu usmiljena
- 36 **Korenine in sadovi**
Življenje našega blaženega očeta Frančiška (10)
- 38 **Sveta dežela**
S »fičkom« v Sveto deželo
Novice iz Svete dežele
Sveta dežela za Novo leto 2024
Sveta dežela - skozi biblične dogodke
stare in nove zaveze
- 46 **Razvedrilo**
Belokranjska pogača
Nagradna razrezana uganka

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA (OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto: revija.bf@fsr.si
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Fani Pečar OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:
Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.800

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Drževiča 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-23.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-23.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Letošnje poletje so zaznamovale julijske viharne nevihte in zemeljski plazovi ter avgustovske uničujoče poplave. Veter je ruval in lomil drevesa ter odkrival strehe, zemeljski

plazovi so grozili hišam, pobesneli hudourniki in reke so odnašali imetje, mostove in ceste ter nanosili blato in mulj. Ostale so apokaliptične podobe preoblikovanih dolin in naselij. Spoznali smo, da smo majhni in ne bogljeni pred naravo in pred Bogom. In spet smo dokazali, da v nas živi ljubezen in smo priskočili na pomoč, vsak po svojih močeh.

V tej številki revije Brat Frančišek še vedno črpamo iz vsebin Frančiškovega Vodila manjših bratov in sicer o življenju v majhnosti.

Frančiškova duhovnost nam prinaša dve razmišljanji o majhnosti: prvo je zapisala šolska sestra sv. Frančiška Kristusa Kralja, ki misijonari v Ugandi, s. Urša Marinčič, drugo pa podpredsednik koprškega pokrajinskega sveta Mirko Potočnik OFS.

Rubrika *Naša evangelizacija* nas bogati s katehezo o življenju v majhnosti. Poglejte, kako je bilo na narodnem srečanju Frančiškovega svetnega reda, ki se je odvijalo na Ptujju v soboto, 24. junija 2023. Pripravlja pa se srečanje bratov in sester vseh Frančiškovih redov *Duh Assisija*, ki bo na Brezjah v soboto, 28. oktobra 2023.

Nespreglejte nove *Žetve*, ki povezuje vse molivce in molivke Živega rožnega venca.

Morda vas zanima, če gre tudi Jezus na dopust? Preverite v rubriki *Mladi Frančišku*.

Svetodeželska rubrika nam prinaša še predzadnje nadaljevanje potopisa romanja s »fičkom« v Sveto deželo ter nekaj novic in povabil na romanje.

Če pričakujete goste pa vam bo gotovo v izziv pripraviti čudovito belokranjsko pogačo. Poskusite!

Želim vam veliko rasti v majhnosti in dobro pripravo na praznovanje sv. Frančiška!

Vse dobro!
br. Janez Papa

V letu 2023 v rubriki Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici potrditve Vodila reda manjših bratov in postavitve jaslic v Grecciu. V peti številki je pred nami razmišljanje o življenju v majhnosti.

Velik = majhen

V današnjem svetu biti majhen prav gotovo ni vrlina. Če pogledamo v Slovar slovenskega knjižnega jezika pomen besede »majhnost«, dobimo odgovor: »Kar je malo pomembno, nepomembno«. Ljudje pa si vse življenje prizadevamo, da bi bili vsaj malo, če že ne zelo pomembni. Vsekakor pa ne nepomembni. Verjamemo, da je od tega odvisna kakovost in sreča našega življenja. Na vse pretege si prizadevamo, da bi dobili dobro službo, da bi bili na delovnem mestu in v svojem okolju spoštovani. S trdim delom in nenehnim pehanjem za dobičkom si bomo zgradili lepo hišo, kupili dober avto, šli na počitnice v tujino, omogočili otrokom, kar si želijo, jedli bomo, karkoli si bodo pozelele naše oči ... Boljši bomo od sosed. Pomembni in veliki bomo.

Tu pa se pojavlja vprašanje: Je to resnično najpomembnejše? Je to to, kar zares najbolj potrebujemo za polno in srečno življenje?

S podobnim problemom so se ukvarjali tudi Jezusovi učenci. Matej v svojem evangeliju opiše, kako učenci Jezusa sprašujejo, kdo je največji v nebeškem kraljestvu. Jezus v odgovor pokliče k sebi otroka ter jim reče: »Resnično, povem vam: Če se ne spreobrnate in ne postanete kakor otroci, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo« (Mt 18,1–5).

Ja, Jezusova logika je popolnoma drugačna. Obrnjena na glavo. Pri Jezusu biti velik ne pomeni biti pomemben, vpliven, z debelo denarnico v žepu, z dragim avtom pred hišo, od vseh spoštovan ... Pri Jezusu pomeni biti velik to, da si majhen. Da si kot otrok. Otrok, ki zna zaupati, ki je preprost, ki ve, da včasih potrebuje tudi pomoč; ki si upa svobodno tekati okoli, ki se mu ne zdi najpomembnejše to, da je njegova obleka čista, ki opazi mravlji, ki se skriva pod drevesnim listom; ki se zna igrati, ki mu ni vseeno za prijatelja, ki je padel in si odrgnil koleno ... Predvsem pa, ki se zaveda, da je neizmerno ljubljen. Ljubljen od Očeta, ki mu je vse dal in ki mu želi še mnogo dati.

In prav to je tako zelo prevzelo našega serafinskega očeta Frančiška: biti majhen, manjši brat. Kot sin uspešnega in bogatega trgovca je v mladosti imel vsega v izobilju: hrane, pijače, dragih oblek, prijateljev, ki si jih je pridobil z denarjem, možnost postati slavni vitez ... Vsega, kar si je pozelelo njegovo srce. Pa vendar je prepoznal, da je njegovo srce kljub vsem tem dobrinam ostajalo prazno, nesrečno, neizpolnjeno. Počutil se je, kot da diha samo z enim pljučnim krilom. Dušilo ga je. A bil je tako odprt za Gospoda, da se je tega zavedal. Še več: da je imel pogum spremeniti svoje življenje, pa čeprav za ceno neodobravanja bližnjih in celo zavrženosti od svojega lastnega očeta. Spoznal je namreč, da je v majhnosti tista prava sreča, to, kar daje pravi okus življenju, to, po čemer hrepeni naše srce. Da je v tem svoboda in naša veličina.

Doživljam kot posebno milost, da živim in delujem v Afriki, v Ugandi. Tja sem bila poslana kot misijonarka. In moram priznati, da se mi je na začetku to zdelo zelo imenitno. Imela sem občutek, da imam veliko stvari in kaj vse bom jaz lahko dala svojim novim afriškimi prijateljem. Počutila sem se veliko. A kaj kmalu sem spoznala, da je to le utvara. Res je, da iz materialnega zornega kota resnično imam vse, oni, moji mali afriški prijatelji, pa me učijo, kaj resnično pomeni živeti. Kljub trdemu življenju, vsakodnevni borbi za osnovne življenjske potrebe, kot so hrana, voda, dražje za kurjavo, milo ... oni ostajajo veseli in svobodni. Seveda ne morem tega reči za vse, a za večino to velja. In ko sem razmišljala, kako je to mogoče, sem prišla do spoznanja – oni imajo Bistvo. V našem hitrem svetu moči in materializma pa smo Ga izgubili. Mi se ženemo za gmotnimi dobrinami in nas to zavaja, da imamo lažni občutek, da smo sami sebi zadosti. Da smo center sveta. Da

zmoremo vse sami. In dejansko do neke točke zmoremo. Potem pa se zatakne, ko pride nekaj, kar presega naše moči in ima drugo, nevidno dimenzijo, ki pa je prav tako resnična kot vidna. Moji afriški prijatelji pa v svoji majhnosti in vsakodnevni odvisnosti od narave vidijo globlje. Oni vedo, da sami nič ne zmorejo. Tako mi ostajajo v spominu besede moža, ki mu je neurje uničilo pridelek in poškodovalo hišo ... Rekel je: »Sestra, to je življenje. Bog je dal, Bog je vzel. A vem, da bo na koncu poskrbel, da bomo preživeli.« V popolni svobodi. Brez kančka grenkobe, čeprav seveda z žalostjo v srcu, da je njihov napor uničen in je negotovost v zraku.

Ja, to je lepota in polnost življenja. Zavedanje, da smo neizmerno ljubljeni. Da nas je Bog Stvarnik z ljubeznijo poklical v življenje, da nas Bog Sveti Duh spremlja in usmerja, in da je Bog Sin, Jezus, za nas daroval svoje življenje. Kakšno olajšanje doživimo, če se Mu prepustimo! Seveda moramo vložiti svoj napor, a vendar vemo, da je glavni motor našega življenja On, njegova ljubezen, milost in usmiljenje. In tako ugotovimo, da resnično velik pomeni biti majhen. Biti ljubljeni otrok nebeškega Očeta. To je svoboda, s katero človek lahko »leti« dlje in globlje ...

s. Urša Marinčič,

Šolska sestra sv. Frančiška Kristusa Kralja

Živeti majhnost

Kdor je namreč med vami vsemi najmanjši, ta je velik. (Lk 9,48)

Kako živeti majhnost, ko pa je v človeški naravi očitna težnja, da bi bil velik, večji in največji?

To je vprašanje, na katerega težko odgovorimo. Posebno v današnjem času, ko nas vsi prepričujejo, da moramo zmagovati, da lahko dosežemo vse kar hočemo, če si le dovolj želimo in si prizadevamo, da je pravzaprav vse odvisno samo od nas.

Že Evo in Adama je kača preslepila z obljubo, da bosta kot Bog. In ta skušnjava nas vse spremlja še danes in vse življenje. Morda tudi zato že pri najmanjših otrocih (ko še niti ne morejo posnemati starejših) lahko opazimo, kako se prepirajo o tem, kdo ima več, večje ali boljše. Morda je to ta izvorni greh.

Toda, če živeti majhnost ne bi bilo mogoče, nam Jezus ne bi naročal: »Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati med vami velik, naj bo vaš strežnik in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vaš služabnik« (Mr 20,6-27).

Kljub zavestni ali podzavestni težnji, da bi bili veliki in največji pa nas vedno znova privlačijo zgledi tistih, ki so bili majhni in zanje verjamemo, da so dosegli neminljivo slavo pri Bogu. Med temi nam je »manjši brat Frančišek« posebno svetel zgled. Njegova življenjska pot od premožnega trgovskega sina, ki je bil prvi med vrstniki v Assisiju, do očeta svojim sobratom, ki jim je v ljubezni do konca služil, nas vse še danes in morda vedno bolj nagovarja.

Toda kako živeti majhnost danes?

Prvi korak je že pogled v Božje stvarstvo okoli nas. Ko se zazremo v zvezde in vesolje, začutimo svojo majhnost. Ko

nas pretresejo naravne katastrofe, začutimo svojo nemoč. Oboje pa nas usmeri k Bogu. Ko se pred Njim ne skrivamo, ampak se k Njemu obračamo v molitvi, sprejmemo svojo majhnost. Ob tem pa se zavemo tudi lastne veličine, ki ni v tem, da bi bili veliki, ampak da smo Božji otroci, del Njegovega stvarstva, ki ga sv. Frančišek opeva v svoji hvalnici. Zato je prav, da gremo tudi mi čim večkrat v naravo. Da občudujemo njeno lepoto, da začutimo toploto sonca in moč vetra, da prisluhnemo šumenju potokov ali valovanju morja. Da tudi mi v srcu zapojemo Hvalnico stvarstvu.

Drugi korak je pogled na ljudi okoli sebe. Ali vidimo le postave in obraze, ki hitijo mimo nas ali celo ob nas živijo pa jih niti ne opazimo. Ne vidimo njihovih stisk, ne prepoznamo trpljenja in žalosti in ne zanimajo nas njihove potrebe.

Morda celo njihovega veselja ne prepoznamo? Skoraj gotovo smo tudi mi kdaj bili v skrbeh, žalostni, razočarani, bolni... In najbrž se vsak od nas spomni trenutka, ko je bil na robu obupa in je srečal nekoga, ki je bil v podobni situaciji. Takrat se nam morda nepričakovano zazdi, da je drugemu pravzaprav še težje kot nam. Podobno je v trenutkih veselja, ki ga ni, če ga ne moremo deliti z drugimi. V stiskah in veselju najlažje začutimo, da smo si vsi enaki v svoji majhnosti pred Bogom.

Tretji korak je služenje. Ni dovolj, da začutimo stiske in potrebe drugih. Če resnično hočemo biti kristjani in hočemo v polnosti udeležati svojo obljubo živeti po evangeliju, se ne moremo obrniti proč.

Bog je človeka ustvaril po svoji podobi, zato nam je dal tudi srce in potrebo

po tem, da delamo dobro. To je tudi naša dolžnost, še posebej to velja za nas kristjane in Frančiškove sestre in brate. To nam naroča tudi sv. Frančišek, ki nas obenem opominja: »Dokler imate čas, delajte dobro!« Delati dobro – po svojih močeh služiti bližnjemu, bratom in sestram brez razmišljanja in brez odlašanja tam kjerkoli smo, je gotovo dokaz majhnosti. Pa ne zaradi dokazovanja ali »kupovanja zaslug«, da bi si pridobili nebeško kraljestvo, ampak zaradi pristne ljubezni, ki se »ne ponša in ne napihuje« (1 Kor 13,4). Zato blagor vsakemu, ki bo lahko ob koncu časov vprašal Gospoda: »Kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti. Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli, nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« (Mt 25,37-38). In nam bo odgo-

voril: »Kar koli ste storili enem od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,31).

Ne nazadnje živeti majhnost pomeni ustaviti se pred Bogom, se skloniti pred Najsvetejšim in mu priznati vso svojo majhnost in vse svoje grehe in napake ter ga prositi odpuščanja in blagoslova. Vsak dan znova si je treba prizadevati, se kdaj čemu odpovedati in si vzeti čas za molitev in eharistijo, ki nam daje moči. Da zmoremo biti ne prvi, največji, najbolj uspešni, ampak majhni, najmanjši.

Mirko Potočnik OFS

Leta od 2023 do 2026 so namenjena slavljenju petim osemstoletnicam, ki so povezane s svetim Frančiškom. Najprej je tu 800 let potrjenega Vodila manjših bratov, ki se ga spominjamo v letošnjem letu. Tej temi bomo namenili tudi številke revije Brat Frančišek.

Življenje v majhnosti

EVANGELIJ

1 Kor 13,4-7: »Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane.«

MOLITEV NA ZAČETKU (spomnimo se tudi naših rajnih bratov in sester)

Ps 27,1

Davidov psalm.
Gospod je moja luč in moja rešitev, koga bi se moral bati?
Gospod je trdnjava mojega življenja, pred kom bi moral trepetati?

Ps 119,105

Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč moji stezi.

(V tišini razmislimo o božji besedi)

PESEM: RES JE PRIJETNO

Res je prijetno, kadar v srcu čutim srečo, veselje, tiho pesem stvarstva. Vem, da na svetu nihče ni osamljen, vsak je le delček širnega življenja, ki radodarno razliva se povsod.

Vse to je dar, neizmerni dar Ljubezni. Dal nam nebo je in blesteče zvezde, v soncu dal brata, v mesecu je sestri. Dal nam je zemljo, sadje, trate, cvetje, ogenj in veter, zrak in čisto vodo. Vir je življenja vsem njegovim bitjem. /:Vse to je dar, neizmerni dar Ljubezni. (2x)

Hvaljen bodi, naš Gospod in Bog, ker si ustvaril zemljo in nebo. Hvaljen bodi, naš Gospod in Bog, tudi vsi mi smo delo tvojih rok. Vse to je dar, neizmerni dar Ljubezni. Vse to je dar, neizmerni dar Ljubezni.

VODILO IN GENERALNE KONSTITUCIJE

Člen 26: Glasniki veselja in upanja Frančišek je tudi v bolečini okusil zaupanje in veselje, ker je črpal iz:

- ☞ izkustva Božjega očetovstva;
- ☞ trdne vere, da bo vstal s Kristusom v večno življenje;
- ☞ izkušnje, da more najti in hvaliti Stvarnika v vesoljnem bratstvu z vsemi stvarmi.

Zato naj sestre in bratje OFS, v skladu z evangelijem, pritrldijo upanju in veselju do življenja. Naj se vedno bojujejo proti mnogoterim stiskam in malodušju in tako pripravljajo lepšo prihodnost.

V bratstvu naj bratje in sestre pospešujejo medsebojno razumevanje in naj skrbijo, da bo vzdušje na srečanjih prijetno in polno veselja. Med seboj naj se spodbujajo k dobremu.

KAJ POMENI ŽIVETI V MAJHNOSTI

Živeti v majhnosti pomeni imeti držo ponižnosti, skromnosti in odprtosti do drugih. Majhen človek se zaveda svojih omejitev in slabosti. Sprejema sebe takšnega kot je in se zaveda, da ni popoln, da ni več kot drugi, niti manj kot drugi. Namesto da bi se hvalil s svojimi dosežki, lastnostmi ali bogastvom, se življenje v majhnosti osredotoča na skrb za druge, služenje, sočutje in ljubezen do bližnjega. Ampak šteje le, ko smo iskreni, ko to delamo, ker tako čutimo. Biti majhen ne pomeni sebe dajati v nič,

se poniževati, se imeti za manj vredne, nesposobne. Biti majhen ne pomeni se žrtvovati, ker ne zmorem bližnjemu postaviti meje, mu reči »ne« in se posledično čutiti izkoriščeno in kar je še huje, mu vzbujati občutke krivde, ker ni hvaležen, ker ne vidi našega truda, naše žrtve. Zavedajmo se, da Bog želi iskrene darovalce. On nas ima rad točno takšne kot smo, z vsemi napakami in pomanjkljivostmi vred. Sprejmimo se takšne, kot nas je ustvaril, saj smo ustvarjeni po Njegovi podobi in se trudimo živeti svojo majhnost.

Življenje v majhnosti vključuje naslednje vidike:

1. **Ponižnost:** to je zavedanje, da nismo boljši od drugih, da ima vsak od nas svoje darove in omejitve. Namesto da bi sebe postavljali na prvo mesto, poskušajmo prisluhniti drugim, se postaviti v njihovo kožo in sprejeti njihove izkušnje.
2. **Skromnost:** Ta vključuje sposobnost, da smo zadovoljni z manj in da smo hvaležni za to, kar imamo.
3. **Preprostost:** Ne sledimo stalni želji po materialnih dobrinah, po potrditvah ali potrebi, da smo opaženi ali občudovani s strani drugih.
4. **Sočutje:** Življenje v malem nas spodbuja, da smo pozorni na potrebe drugih in se odzivamo s sočutjem. Pomagamo tistim, ki potrebujejo pomoč in poskušamo razumeti njihove potrebe.

5. **Služenje:** Namesto da bi se osredotočali le nase, si prizadevajmo služiti drugim. Pomagati drugim, ne da bi pričakovali kar koli v zameno, je bistvena značilnost življenja v malem.
6. **Odpušcanje:** Odpuščajmo drugim njihove napake in bolečine, ki nam jih povzročijo.
7. **Sprejemanje:** Priznajmo, da smo ljudje, ki delamo napake in svojih pomanjkljivosti ne poskušamo prikriti. Namesto tega se iz svojih napak učimo in si prizadevajmo za osebno rast.
8. **Odprtost:** Živeti v malem pomeni biti odprt za druge, sprejemati druge, njihove ideje in njihove potrebe.

DELO PO SKUPINAH:

Razdelimo se po skupinah (določimo vodje skupin). V skupinah razmišljamo o naslednjih vprašanjih:

- ☞ Kako živim svojo majhnost (ali sem majhen)?
 - ☞ Kako se me dotakne trpljenje, stiska nekoga drugega? Ali sem pripravljen pomagati? Kako?
 - ☞ Kakšen sem v odnosu do sebe, kakšen do svojega bližnjega in kakšen do tujca?
 - ☞ Ali tujcu kdaj zaupam bolj kot svojemu bližnjemu?
 - ☞ Kako mi pri stavku »Živeti v majhnosti« pomaga vera v Boga, kako OFS vodilo in kako Sveto pismo?
 - ☞ Katere so prelomnice v mojem življenju? Kdaj sem doživel svojo rast v veri in kdaj rast v odnosih do svojega brata, sestre, bližnjega?
- Na koncu si skupine podelijo odgovore med seboj.

NEKATERE POMEMBNE FRANČIŠKOVE PRELOMNICE

Razodetje v cerkvi svetega Damijana, kjer je videl Gospoda na križu. To videnje je razsvetlilo njegovo dušo in ga pripeljalo do odločitve, da se spreobrne in zaživi življenje v revščini in preprostosti.

Spreobrnjenje in odpoved bogastvu: Po videnju v cerkvi svetega Damijana se je Frančišek vrnil domov, kjer je doživel notranjo preobrazbo. Odločil se je, da se bo popolnoma odpovedal svojemu bogastvu, vključno z odpovedjo očetovemu premoženju in dediščini.

Srečanje z malim bratom: Na enem od svojih potovanj je Frančišek srečal revnega gobavca ter mu namenil posebno pozornost in sočutje. To srečanje ga je ganilo in mu razkrilo vrednost služenja ubogim in trpečim.

Ustanovitev Frančiškovega reda: Frančišek je začutil notranji klic, začel zbirati privrženca in ustanovil red manjših bratov, ki je sledil idealom preprostosti, revščine in dobrodelnosti.

Srečanje s sultanom: Med križarskimi vojnami je Frančišek odpotoval v Egipt, kjer se je srečal s sultanom al-Malikom al-Kamilom in poskušal doseči mir med krščanskimi in muslimanskimi vojaki. Čeprav mu ni uspelo doseči miru, ga je sultan spoštoval zaradi njegove ponižnosti in poguma.

Stigme: Frančišek je v zadnjih letih svojega življenja doživel globoka mistična izkustva in prejel stigme, tj. rane, podobne Kristusovim ranam na križu.

PESEM

Jezus moj ljubim te,
bolj kot vse drugo ljubim te.
Vse, kar je v meni, naj prepeva ti,
Jezus moj ljubim te.

...hvalim te..., molim te..., kličem te...,
iščem te...

MOLITEV NA KONCU

Nebeški Oče, k Tebi se obračam z iskrenim srcem. Zahvaljujem se ti za dar življenja, ki si mi ga podaril in za vse blagoslove, ki jih vsak dan prejmem od tebe.

Prosim te, da me napolniš s ponižnostjo. Naj bo moje srce odprto za spoznanje, da sem majhen in odvisen od Tebe. Zavedam se svojih omejitev in slabosti, vendar vem, da si Ti moj močan steber in opora.

Gospod, vodi me po poti, ki jo želiš zame. Daj mi modrost, da bom razumel Tvojo voljo in se ji z vsem srcem zavezal. Naj bo moje življenje odsev Tvoje ljubezni, sočutja in usmiljenja. Daj mi milost živeti majhnost.

Pomagaj mi, da bom druge ljubil tako, kot Ti ljubiš mene. Daj mi sočutno srce, da bom skrbel za potrebe drugih in da bom pripravljen služiti in pomagati brez ozira na osebno korist.

Vse to prosim v imenu Jezusa Kristusa, ki nam je dal najboljši zgled ponižnosti in ljubezni. Amen.

Narodno srečanje OFS Slovenije

Ptuj, 24. junij 2023

Na dan pred praznikom državnosti smo se sestre in bratje Frančiškovega svetnega reda skoraj vseh krajevnih bratstev iz Slovenije zbrali v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj. Kljub temu, da je bilo isti dan tudi romanje bolnikov in starejših na Brezje (kjer je gotovo bilo tudi nekaj naših sester in bratov) se nas je zbralo lepo število.

Srečanje smo pričeli s sveto mašo.

Pred pričetkom nas je pozdravil br. Jože Kozel, podpredsednik narodnega sveta, na video posnetku pa nas je pozdravljala tudi naša sestra Fani, ki zaradi težke bolezni še vedno ne more biti med nami. Br. Jože je predstavil dnevno dogajanje in ob tem povedal, da bo nabirka pri sveti maši namenjena za obnovo v potresu prizadete cerkve v Izmirju, kjer deluje nadškof p. Martin, ki je vodil somaševanje. (Zbrali smo skoraj 2.000 €! Hvala vsem, ki so darovali!)

V homiliji je ob evangeliju o sv. Janezu Krstniku opozoril na tri pomembne stvari, ki jih je poudaril sv. Maksimiljan Kolbe: priprava, trdo delo in žrtev – darovanje. Ker je bil sv. Janez

Krstnik zvest resnici je bil vržen v ječo in umorjen. Tudi sv. Frančišek nas uči isto. Vse svoje življenje si je prizadeval, da bi spoznal, kaj hoče od njega Bog in na koncu se združi s Kristusom z

njegovo ljubeznijo na križu, takrat, ko sprejme kristusove rane.

Danes se tudi mi sprašujemo, kako naj živimo, pripravimo, se usposabljammo, molimo in poglobljamo v resnico

življenja, kako naj živimo odnos do Kristusa. To so bistvena vprašanja, ki si jih moramo Frančiškovi bratje in sestre zastaviti in nanje odgovoriti. Danes se mnogi sprašujemo kam gre Cerkev, to

Božje ljudstvo. Zbuditi bi se morali. Kolikokrat smo soseda, ki ne hodi k maši, povabili: Pridi... Vsi moramo delati za Božje kraljestvo.

Darovi za revijo Brat Frančišek
1. junij '23 - 7. avgust '23 = 451 €
Bog povrni!

- 10 € Aleksandra Plesničar, Roberto D Ans, NN
- 15 € Anica Kralj, Antonija Mikelj,
- 20 € Turner Sidonija, Šolske Setre, Ana Marija Ulaga, Veronika Jerančič, NN, Jelenc Marija, NN, Branko Sajko
- 21 € Župec Branko
- 30 € Tratnik Marija, Mihaela Arnež, Ravnikar Marija, Hočevar Ivanka
- 40 € Radovanović Karmela
- 50 € Torkar Branka

Ljudsko petje med sveto mašo je na novih orglah spremljal organist Luka Gojkošek. Po sveti maši pa je nekaj pesmi zapel znani hrvaški kantavtor duhovne glasbe Antonio Tkalec.

Po skupnem kosilu v križnem hodniku minoritskega samostana, smo se vrnili v cerkev. Br. Jože Kozel je k mikrofону povabil nadškofa p. Martina in našega brata Primoža Hodaka. Oba sta odgovarjala na vprašanje, kako v svojem življenju živita Frančiškovo karizmo.

Ob slikah cerkve s. Polikarpa v Izmirju je nadškof predstavil bogastvo cerkve, ki je bila v potresu močno poškodovana. Nato je spregovoril o svojem delu in življenju v njihovi škofiji. O sebi je dejal, da je prej Frančiškovo karizmo živel v skupnosti, sedaj pa je bolj sam in kar mu najbolj manjka je bratstvo.

Br. Primož Hodak je oficir v slovenski vojski. Kot vojak je spoznal, da je najbolj pomembno tisto, kar najbolj potrebujemo: mir, razumevanje in ljubezen. Če bi znali vsi dajati, bi dvakrat prejeli. Podobno kot sv. Frančiška je tudi njega k Jezusu približala bolezen, ko je molil,

prebral veliko knjig in razmišljal. Nato je v Kamniku srečal sestre in brate kamniškega bratstva OFS, kjer je pred dobrim desetletjem vstopil v noviciat.

Brat Jože ju je tudi vprašal, kako je biti Frančiškov brat na delovnem mestu. Nadškof Martin je povedal, da mu pri vodenju škofije veliko pomaga to, kar se je naučil pri minoritih in sicer kapitelj. Pomembno je veliko poslušati druge pred sprejemanjem odločitev. Spomnil je tudi na papeževo povabilo k veselju Evangelija.

Br. Primož je povedal, da je vojska v marsičem morda podobna redovni skupnosti. Ima strukturo in pravila in dokumente. Kot vojaki nikoli ne želijo vojne, med seboj pa so bratje, ki potrebujejo drug drugega. Hvala Bogu pa imajo vojaki tudi duhovno oskrbo kjerkoli so po svetu. Oba gosta sta povedala še veliko zanimivega.

Po pričevanjih so se udeleženci razdelili v več skupin. Prva si je ob razlagi p. Milana Kosa, provinciala slovenskih minoritov, ogledala znamenito samostansko knjižnico, druga skupina se je odpravila na krajši sprehod in ogled najstarejšega slovenskega mesta, tretji pa so lahko ostali v cerkvi pred Najsvetejšim.

Srečanje se je zaključilo s petimi litanijami Matere Božje.

Za izredno prijetno in duhovno bogato srečanje se moramo zahvaliti narodnemu svetu in br. Jožetu, ki je poskrbel, da je bilo možno celotnemu srečanju prisostvovati v neposrednem prenosu preko kanala Youtube in FB ter je še vedno na ogled v arhivu in na spletni strani OFS Slovenije. Seveda pa gre posebna zahvala tudi domačemu krajevemu bratstvu, ki je poskrbelo za vse potrebe udeležencev.

Mirko Potočnik OFS

Vtisi udeležencev

Jože OFS, KB Videm pri Ptuj

Vedno, ko se sestre in bratje Frančiškovega svetnega reda zberemo, nastane nekaj lepega in neponovljivega. Zelo sem vesel, da se je na našo povabilo odzval naš izmirski nadškof p. Martin Kmetec. Maša

kakor tudi kasnejše pričevanje skupaj z br. Primožem Hodakom je bilo močno in nagovarjajoče. Razveselila me je tudi odzivnost in velikodušnost naših bratov in sester, ki so s svojo donacijo pomagali ljudem, ki zaradi vojne ali naravnih nesreč potrebujejo pomoč. Ne smem pozabiti na gostoljubje patra Milana Kosa s patri minoriti, ki so nas gostili in nam omogočili to srečanje pri njih. Zahvaljujem se vsem patrom, ki so se uspeli udeležiti srečanja, za požrtvovalnost in delavnost lokalnih krajevnih bratstev, glasbenikoma, ter vsem, ki ste bili na tem srečanju in tudi tistim, ki ste bili z mislimi in v duhu z nami.

Tanja in Sandi OFS, KB Novo mesto

Današnji dan čutim kot tisti dogodek, ko je Frančišek poklical brate, da so se zbrali pri Porciunkuli in obhajali kapitelj. Midva sva prvič na takem srečanju, saj sva šele pred kratkim naredila zaobljube. Zares je lepo srečanje, sproščeno in pristno. V veselje mi je, ko vidim, kako smo povezani, kako sodelujemo in se veselimo drug drugega. Večino bratov in sester sva prvič videla, a imava občutek, kot da se že dolgo poznamo. Lep je ta občutek bratstva.

Primož (Konrad) OFS, KB Kamnik

Narodnega srečanja OFS sem se udeležil prvič in prav prijetno mi je bilo spoznavati brate in sestre iz ostalih bratstev. Zopet se mi je potrdilo, da je pravi blagoslov čutiti bližnjega, ga sprejeti in se učiti življenja iz njihovih izkušenj.

Maša, ki jo je daroval izmirski nadškof p. Martin Kmetec, osebno srečanje in »sopričevanje« z njim pa je dodatno oplemenitilo celotno dogajanje. Iz srečanja sem odnesel nova znanstva ter osebna spoznanja, kako živeti evangelij v svetu. Zahvalil bi se vsem za lepo organizacijo in izvedbo srečanja na Ptuj, z upanjem in v molitvi, da se prihodnjič srečamo še v večjem številu.

Angela OFS, KB Ptuj

Ta dan smo z veseljem pričakovali in se veselili, da je narodno srečanje OFS ravno pri nas na Ptuj. Srečni smo tudi zato, ker je vreme tako lepo zdržalo, saj

smo se bali napovedi, ki je obljubljala nevihte. Tukaj je res čudovito vzdušje, bogata pričevanja, srečanja z brati in sestrami. Presrečna sem, da smo lahko gostitelji!

Pavel, FRAMA

Sem študent zaključnega letnika laične teologije in se redno udeležujem srečanj FRAMA v Štepanji vasi, poleg ostalih 15 članov in treh duhovnih asistentov. Letos me je močno nagovoril krščanski zgled zastonjskega evangelijskega služenja bratov in sester KB Ljubljana Šiška. Na duhovnih vajah spomladi v Podlehniku smo doživeli, da

je en zakonski par OFS odlično poskrbel za našo telesno hrano. Danes pa smo bili ponovno povabljeni, da se povežemo s širšo Frančiškovo družino. Ker to srečanje sovпада z izpitnim obdobjem, sem se zaradi svojega absolventskega staleža dogodka lahko udeležil samo jaz. Prejel sem bogato popotnico duhovne hrane. Poslušali smo namreč dve odlični pričevanju, kako živeti kot Frančiškov brat na delovnem mestu. Pomislil sem, ali je sploh mogoče, da imata pri svojem delu priložnost, da živita v skladu s svojo vero. Nadškof p. Martin je omenil, da je biti kristjan v muslimanski državi lažje kot v Evropi. Spoznal sem, kako malo vem o možnosti medreligijskega sožitja, dialoga in spoštovanja. Hvaležen sem za to izkušnjo, predvsem tistim, ki so mi logistično omogočili pot na Štajersko!

Štefka in Roman OFS, KB Novo mesto

Začutila sem veliko duhovno podporo, od vsakega brata in sestre odseva neka dobrota in prijaznost. Zelo prijetno vzdušje je tukaj, lepo se počutim med vami (Štefka).

Tudi jaz sem začutil preprostost, veselje, odprtost. Zelo sta me nagovorila tudi pričevalca, ki sta opisala svet, v katerem delujeta. Začutil sem, da smo vsi bratje med seboj (Roman).

**p. dr. Martin Kmetec OFM Conv,
nadškof v Izmirju**

sem zares vesel. Zelo sem hvaležen za povabilo in rad sem med vami.

Jože OFS, KB Nazarje

Že zelo dolgo nismo imeli takšnih srečanj, zato je ta dogodek še toliko bolj dobrodošel. Najprej za nas, »stare« brate in sestre, bilo bi pa zanimivo tudi za mlade, a jih je žal zelo malo. Rad bi, da bi jih bilo več. Program je domiselno sestavljen in obe pričevanji sta me zelo obogatili in mi dali misliti.

Marija OFS, KB Vipavski Križ

Danes sem bila še posebej vesela bratov in sester, ki sem jih po dolgem času srečala. Bili smo kot ena družina. Ta svet najbolj potrebuje

bratstvo, ljubezen in spoštovanje, to sta povedala tudi današnja gosta, gospod nadškof in vojak Primož.

Luka, organist

Danes je super vzdušje, res zelo prijetno. Med Frančiškovi brati in sestrami se dobro počutim, povezan sem z brati minoriti, saj sem tukaj domačin. Najbolj me je nagovorila misel gospoda

nadškofa, da je danes težje biti kristjan v Sloveniji kot v Turčiji. To je močna izjava, ki mi ja dala misliti.

Joži OFS, KB Podnanos

Tukaj mi je strašno lepo! Doma sem precej osamljena in zares rada pridem na srečanja Frančiškovih bratov in sester. Sicer je pa srečanje res lepo pripravljeno in obe pričevanji sta

me nagovorili. Lepo je slišati, kako je v drugih deželah.

DUH ASSISIJA 2023

Brezje, 28. oktober

Vodilo v našem vsakdanjem življenju

- 9:30 rožni venec za mir v baziliki
- 10:00 sv. maša
- 11:30 druženje ob kavi in čaju
- 12:00 pogovor z gosti oz. pričevanje
- 13:30 kosilo
- 14:30 sv. Frančišek poje
- 15:00 sklepni blagoslov

priljubljen: komisija za duhovnost pri Frančiškovi konferenci Slovenije

Volilni kapitelj KB OFS Tolmin

Bratje in sestre KB OFS Tolmin smo se 7. 3. 2023 najprej zbrali pri sveti maši, ki jo je ob somaševanju p. Benedikta Emberšiča in p. Mihaela Vovka iz Svete gore, daroval g. župnik Damijan Bajec, duhovni asistent KB, ki nas je v uvodu povabil k obhajanju volilnega kapitlja bratstva.

Srečanje smo nadaljevali v župnijskem domu z molitvijo večernic, kjer nas je zbranih 17 bratov in sester nagovoril podpredsednik PS br. Mirko Potočnik. Z nami je bil tudi g. vikar Silvij Čibej.

Izvolili smo nov svet KB, ki ga sestavljajo:

- ☞ Predsednik br. Zoran Kenda
- ☞ Podpredsednica s. Marinka Kenda
- ☞ Tajnica s. Mirjam Marinič
- ☞ Blagajničarka s. Irena Rot
- ☞ Odgovorna za vzgojo s. Ida Kavčič

Vsem, ki so se doslej trudili, nas navdihovali in pogumno vodili naša srečanja, se iskreno zahvaljujemo in jim kličemo: BOG POPLAČAJ.

Novo izvoljenim pa želimo veliko milosti, božjega blagoslova in Frančiškovega navdiha pri služenju sestram in bratom.

Samo skupaj zmoremo rasti v veri in ljubezni. Zato, dokler smo še v času in prostoru zemeljskega bivanja, delajmo DOBRO.

*Mirjam Marinič in Marinka Kenda,
KB OFS Tolmin*

Romanje na Sveto Goro

Bratje in sestre Frančiškovega svetnega reda krajevnega bratstva iz Kamnika smo v maju poromali na Sveto goro k Svetogorski Kraljici.

Prišli smo se zahvalit za delo skupine KB v preteklem letu in prosit za milosti v prihodnjem letu, za temeljno odprtost Bogu, bratom in sestram.

Pripeljali smo se z osebnimi avtomobili. Z nami je bil tudi naš duhovni voditelj, letošnji zlatomašnik pater Franci Seničar, ki nas navdušuje z odlično pripravljenimi svetimi mašami. Letos nam v skupini predstavlja pisatelje knjig Svetega pisma in njihovo vsebino. Njegovo delo odlikujeta znanje in duhovnost. Nikoli ni v stiski s časom za člane našega bratstva in druge vernike. Pobudo za romanje je dal naš predsednik brat Primož Hodak, ki nas redno seznanja

z delom in novostmi FSR ter je odličen in dinamičen organizator skupine. Zna nas dobro vključevati in spodbujati za skupinsko delo.

Na Sveti gori nas je sprejel pater Bogdan Knavs, ki je služboval pred tem tudi v Kamniku. Razkazal nam je samostan in spregovoril o delu v njem. Sledila je sveta maša v Marijini kapeli. Daroval jo je pater Franci Seničar. Po maši smo se okrepčali v restavraciji ob samostanu. Za zaključek smo v cerkvi zmolili še litanije.

Domov smo se vračali duhovno obogateni z lepoto svetišča in okolice. Urškino videnje Marije in njeno naročil pred 480 leti: »Tu mi postavite svetišče« še danes vabi. Ljudje z vero in upanjem prihajamo k njej.

Lepo se je družiti z ljudmi, ki v tebi pustijo duhovne sledi.

Cvetka Rotar OFS

Živi rožni venec

za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

Žetev

za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Vpoletnih mesecih smo poslušali priliko o sejalcu, ki stalno seje. Vprašanje pa je, na kakšno zemljo pade seme; Bog daj, da na rodovito, da obrodi stoteren sad. Pred nami sta dva jesenska meseca, ko še posebej pobiramo sadove zemlje, kamor smo spomladi sejali in sadili. Pobiranje sadov je prisposoba naših duhovnih sadov, ki jih moremo opaziti in po možnosti deliti drug z drugim. Vsak duhovni sad nam je dan, da ga dam naprej; tako nas uči Jezus. Duhovnik je tisti, ki stalno daje, se žrtvuje in daruje po vzoru dobrega Pastirja Jezusa. Vztrajno molimo za take darujoče in požrtvovalne duhovnike, saj bodo le taki postali pričevalni in nagovarjajoči za mlade, da se bodo lažje odločili za duhovni poklic. Konec meseca septembra bo godoval naš bl. Anton Martin Slomšek, ki je tako lepo izrekel besede: »Če hočeš drugega vneti, moraš sam goreti!« To velja za vse, še posebej pa starše, vzgojitelje in duhovnike. Ko bomo v mesecu oktobru molili rožni venec, zavestno pomislimo na to.

MOLITEV: ZA SVETO CERKEV IN DUHOVNIKE

Molitev iz molitvenika Molitve in spodbude k molitvi, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 75.

Moj Jezus, prosim te za vso Cerkev. Podeli ji ljubezen in razsvetljenje svojega Duha; podeli moč besedam duhovnikov, da bodo omehčali okamenela srca in se bodo ljudje vrnili k tebi, Gospod.

Daj nam svete duhovnike in jih ohrani v svetosti. Božji in najvišji duhovnik, naj jih povsod spremlja moč tvojega usmiljenja in naj jih varuje pred zasedami in zankami, ki jih hudi duh nenehno nastavlja duhovnikom.

Gospod, naj moč tvojega usmiljenja zdrobi in uniči vse, kar bi moglo zatemniti svetost duhovnika – ker ti zmoreš vse.

Jezus, moj preljubi Gospod, prosimo te za zmago Cerkve, za blagoslov za svetega očeta, za vse duhovnike.

Prosimo te za milost spreobrnjenja zakrknjenih grešnikov, prosimo te za poseben blagoslov in razsvetljenje duhovnikov, pri katerih se bomo v življenju spovedovali.

sv. Favstina Kowalska

MISLI SVETEGA OČETA FRANČIŠKA IZ POSLANICE

Poklicani k izgradnji človeške družine
(5. nadaljevanje poslanice za 59. molitveni dan za nove duhovne poklice)

Poklicani k izgradnji bratskega sveta
Kot kristjani nismo poklicani, se pravi: nagovorjeni, samo vsak osebno, ampak smo i-zbrani. Smo kot koščki mozaika, ki

so čudoviti, če jih vzamemo vsakega posebej, a šele skupaj tvorijo podobo. Vsak od nas žari kot zvezda v Božjem srcu in na nebu vesolja, vendar smo poklicani, da sestavljamo ozvezdja, ki usmerjajo in osvetljujejo pot človeštva, začeni z okoljem, v katerem živimo. To je skrivnost Cerkev: v sobivanju razlik je znamenje in orodje tega, k čemur je poklicano celotno človeštvo. Zato mora Cerkev postajati vse bolj sinodalna: sposobna hoditi skupaj v harmoniji raznolikosti, v kateri lahko vsakdo prispeva svoj delež in dejavno sodeluje.

Ko torej govorimo o »poklicanosti«, ne gre le za izbiro te ali one oblike življenja, za to, da bi svoj obstoj posvetili določeni službi ali sledili karizmi redovne družine, gibanja ali cerkvene skupnosti; gre za uresničevanje Božjih sanj, velikega načrta bratstva, ki ga je imel v srcu Jezus, ko je molil k Očetu: »Da bi bili vsi eno« (Jn 17,21). Vsak poklic v Cerkvi, in v širšem smislu tudi v družbi, prispeva k skupnemu cilju: da bi med moškimi in ženskami zazvenela harmonija številnih in različnih darov, ki jo zna uresničiti le Sveti Duh. Duhovniki, posvečeni moški in ženske ter verni laiki hodimo in delamo skupaj, da pričujemo o tem, da velika človeška družina, združena v ljubezni, ni utopija, ampak je projekt, za katerega nas je ustvaril Bog.

Molimo, bratje in sestre, da se bo Božje ljudstvo sredi dramatičnih zgodovinskih dogodkov vedno bolj odzivalo na ta klic. Prosimo za luč Svetega Duha, da bo vsak od nas našel svoje mesto in dal vse od sebe v tem velikem načrtu!

Rim, Sveti Janez v Lateranu,
8. maj 2022, četrta velikonočna nedelja.
FRANČIŠEK
Prevod: Tajništvo SŠK

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje Brata Frančiška, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga.

**NASLOV ŽRV JE PONOVO
ŽRV, Brezje 72, 4243 BREZJE**

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

RAZMIŠLJANJE za 5. desetko Žalostnega dela rožnega venca: KI JE ZA NAS KRIŽAN BIL

Sveto pismo govori (Mt 27,31-32)

Bilo je že okrog šeste ure, ko se je stemnilo po vsej deželi do devete ure, ker sonce ni dajalo svetlobe. Zagrinjalo v templju se je pretrgalo po sredi. Jezus je zaklical z močnim glasom in rekel: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« In ko je to rekel, je izdihnil.

Papež Frančišek ob tej desetki razmišlja

Kristusov križ je Očetova beseda ljubezni

Jezusov križ je beseda, s katero je Bog odgovoril na zlo sveta. Včasih se nam zdi, da Bog molči in ne odgovarja na zlo. A v resnici je spregovoril, je odgovoril. Njegov odgovor je Kristusov križ: Beseda, ki je ljubezen, usmiljenje, odpuščanje. Obenem pa je tudi sodba: Bog nas sodi tako, da nas ljubi. To si moramo zapomniti: Bog nas sodi tako, da nas ljubi. Če njegovo ljubezen sprejemem, sem rešen; če jo zavrnem, sem obsojen. Ne sodi me on, temveč sodim jaz samega sebe, saj Bog ne obsoja. On samo ljubi in rešuje. Skupaj hodimo po poti križa, hodimo in nosimo v srcu to besedo ljubezni in odpuščanja. Hodimo in pričakujemo vstajenje Jezusa, ki nas močno ljubi. On je sama ljubezen!

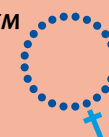
(Papež Frančišek,
po križevem poti v Koloseju, 29. marec 2013)

p. Krizostom Komar OFM

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek julij '23 – avgust '23 = 388 €

- 10 € Danijela Kocen, Olga Rebevšek, Alojz Bizjak, Maja Polh
- 20 € Marija Cimermančič, Franc Vurušič, Matjaž Novak, Marija Rotovnik, NN
- 28 € Ivana Jeretina
- 30 € Ana Alessandra, Ivanka Hočvar, Jožica Jurkovič, Zerezija Pisotek, Anica Breznikar, Marija Marinc
- 40 € Brigita Peternelj

Bog povrni!

Ali gre tudi Jezus na dopust?

Pri verouku pred mnogimi leti. V JEZUSOVI MALI ŠOLI.

I mela sem skupino petnajstih predšolskih otrok in dobivali smo se celo leto vsako sredo popoldne. Ti sredini popoldnevi so mi pomenili zelo veliko, saj so bili otroci izredno pridni, iskreni, odkritosrčni, vedoželjni ter polni vprašanj, na katera so vedno čakali odgovor.

In če jim moj odgovor ni bil všeč ali ga niso razumeli, sem morala odgovarjati na njihov »zakaj?« toliko časa, dokler niso rekli: »Ajaaaa, tako je to.«

Ni mi bilo težko odgovarjati, toda moram priznati, da sem bila včasih tudi v zadregi, kako naj odgovorim oz. kako naj povem, da bo vsem jasno in da bodo vsi razumeli ter da bo odgovor resničen in verodostojen.

V skupini je bilo tudi nekaj porednih fantkov, ki so včasih čutili silno potrebo po tem, da bi malo nagajali, da bi se malo važili in da bi usmerili pozornost vseh nas na sebe. Pa so jih drugi otroci hitro opozorili, da smo v cerkvi, da nas Jezus gleda, da je on naš prijatelj in da je verjetno žalosten, če smo poredni. Zato nismo več tekli po stopnicah do cerkvenega prostora (ja, mi imamo cerkveni prostor v I. nadstropju) kot kozlički, ampak smo

šli lepo počasi in potihoma. Šli smo do oltarja, pozdravili Jezusa, se pokrižali, mu pomahali in se vrnili v veroučno sobo v kleti.

Veliko smo se naučili, pridno delali naloge in bili včasih tudi nagrajeni s kakšnim bombončkom ali čokoladico.

Zadnji dan verouka pred POČITNICAMI! Hura! Živele počitnice!

Pogovarjali smo se, kaj bomo delali med počitnicami, kam bomo šli, koga bomo obiskali in seveda tudi to, da na Jezusa ne bomo pozabili. Otroci so se razgovorili in komaj čakali, da pridejo na vrsto, da bodo opisali svoje počitnice. Koliko različnih načrtov, koliko želja, koliko pričakovanj!

Pripovedovali so:

Šli bomo k babici in dedku na kmetijo. Tam imajo krave in bika in konje in pujske in kokoši in piščančke in vrt. Z babico bova vsak dan nesli

putkam hrano in pogledali, koliko jajčk so znesle. Babica bo pomolzla krave in mi zvečer naredila palačinke.

Mi bomo šli pa v Gardaland. To je tam daleč v Italiji in blizu je jezero. In tam je ogromno igrišč in imajo vlakec smrti, ki je samo za velike otroke, ker drvi kot zmešan ... Za male pa je gosonica in skodelice in konjički in en počasni vlakec.

Šli bomo na morje in živeli v hotelu. Oni nam bodo skuhali in pospravili postelje. Mami ne bo imela nobenega dela. Se bo samo sprehajala in plavala.

Šli bomo k baki v Bosno. Tam je zelo lepo in govorijo po bosansko in jaz že vse razumem.

Mi pa bomo šli v Francijo. Tri dni se bomo vozili in tri noči. Tam je Disneyland. Tam so vse pravljice doma in pravljичni junaki in Miki Miška in še ta in oni ...

☞ Mi pa bomo šli v hribe. Vsak bo imel svoj nahrbtnik. V nahrbtniku bo sendvič, eno jabolko in ena voda in ena majhna čokoladica. Dolgo bomo hodili, ker bomo šli na tako velik hrib kot je Triglav in od tam vidiš skoraj cel svet.

In tako dalje in tako naprej ..., dokler neka deklica ni vprašala: »Ali gre tudi Jezus na dopust?«

Utihnili smo in se spogledali, skomignili so z rameni in začeli spraševati: »Ali gre na dopust? Kam pa? V neka druga nebesa? Saj so samo ena nebesa. Gre na morje? Ali imajo v nebesih morje? Ali zna voziti avto? Ali pa gre z letalom? A ima on babico in dedka?« ...

Sto vprašanj. Sto ugibanj. Poslušala sem in čakala, kako se bo to končalo.

»Ti povej«, so se obrnili k meni. »Ti sigurno veš, če gre Jezus na dopust.«

In petnajst radovednih parov malih očk se je obrnilo k meni in ... in čakalo, kaj bom povedala.

»Ja«, sem rekla. »Tudi Jezus gre na dopust. Z nami gre na dopust. Z nami gre na morje, z nami gre v hribe, k babici in dedku, v Gardaland, v Francijo, na Triglav, na bazen, na igrišče, na travnik, v kino, po sladoled, na sprehod, ...

Sedi zraven vašega očka, ki vozi avto in mu pomaga voziti. Pazi, da ne vozi prehitro in da vidi vse prometne znake. Sedi ob pilotu, ki vozi letalo in pazi, da je pilot zbran in da pravilno vozi letalo.

Ko ste v bazenu ali na morju vam pomaga plavati in vas čuva, da se ne bi utopili. Ko greste čez cesto, vas spomni, da morate pogledati na levo in desno in iti čez cesto tam, kjer je zebra. Ko greste v hribe, pazi, da vam ne bi spodrsnilo. Hodi z vami in vas drži z nevidno roko.«

Gledam jih. Čisto resna sem. Tudi oni so resni. Mirni. Poslušajo. Tu in tam zavzdihnejo. Se čudijo. Pokimajo. Odkimajo. Se spogledajo.

In veliko pomočnikov ima. »Kakšnih pomočnikov??«

»Saj vendar dobro veste, kdo je z vami in vas čuva noč in dan, ali ste pozabili?«

»Angel varuh«, zakričijo vsi naenkrat na ves glas. In si oddahnejo. In začnejo moliti: Sveti angel, varuh moj ...

Predno smo se poslovili, smo šli gor v cerkev še pozdravit Jezusa. In mu pomahati v slovo. Čisto resno in odgovorno smo si obljubili, da se bomo tudi na počitnicah spomnili na Jezusa, saj so cerkve, kapelice in znamenja povsod po svetu. Če ne bomo mi pozabili na Jezusa, tudi on ne bo pozabil na nas.

Samo še objemček in že jih ni bilo več ... Zunaj so jih čakali starši. Takoj so jim začeli pripovedovati, da gre tudi Jezus na dopust in da gre na dopust z nami.

Ester

Praznik Kristusa rešenika v Benetkah

Benečani vsak tretji konec tedna v juliju praznujejo svoj veliki praznik, poimenovan REDENTORE, ko se zahvalijo Kristusu Rešeniku in Mariji od zdravja, da sta jih rešila hude kuge, ki je v treh močnih navalih, leta 1348, 1576 in 1630, napadla Benetke in pomorila več kot polovico takratnega prebivalstva.

V zahvalo za pomoč od zgoraj, so Benečani po vsakokratni zaobljubi zgradili dve veličastni cerkvi, REDENTORE = REŠENIK in SANTA MARIJA DELLA SALUTE = SV. MARIJA OD ZDRAVJA.

V teh dneh se Benetke napolnijo z obiskovalci iz vse Italije in od drugod. In vsako leto beneški odrasli skviti povabijo tudi skavte iz štirih držav: Italije, Avstrije, Slovenije in Hrvaške, ki smo združeni v skupnost ALPE ADRIA SCOUT na obisk v Benetke. Tudi letos je bilo tako.

Nekaj posebnega je, če ti svoje mesto pokažejo domačini. Pokažejo tiste skrite kotičke, ki jih ne pokaže noben vodnik: čudovite beneške vile z veličastnimi vrtovi, gledališče Fenice, parke, judovsko četrt s sinagogo, skrite cerkve, cerkvice in kapele - Benetke imajo namreč kar 20 posvečenih cerkva - pa tudi dela velikih beneških umetnikov, njihove delavnice in za piko na i tudi delavnico oz. majhno tovarno, kjer še vedno izdelujejo gondole na isti način kot so jih izdelovali od nastanka Benetk.

V soboto zvečer se v beneško laguno pripelje na stotine okrašenih ladjic in gondol. Na rivah se zbere nepregledna množica turistov. Vsi čakajo polnoč, ko beneško nebo razsvetli veličasten ognjemet, ki traja in traja ... polnih 30 minut.

V nedeljo obe cerkvi poveže pontonski most in velika procesija ljudi gre iz Marijine cerkve v cerkev Redentore, kjer je slovesna zahvalna sv. maša.

Kljub veliki množici vernikov in turistov iz vsega sveta je to vsako leto posebno doživetje, ki ga je škoda zamuditi.

Ester

Dragan Ignjić

V TVOJEM STUDENCU USMILJENJA

*Želim se potopiti
v tvoj studenec usmiljenja.*

*Želim se izročiti
v tvoj studenec usmiljenja.*

*Želim mirno zaspati
v tvojem studencu usmiljenja.*

*Želim se prebuditi vsak dan znova
v tvojem studencu usmiljenja.*

*Želim in hočem živeti
s teboj, usmiljeni Jezus
v tvojem studencu usmiljenja.*

Tomaž Čelanski

Življenje našega blaženega očeta Frančiška

Vita brevior (10)

O njegovi naklonjenosti stvarjem zaradi Stvarnika in o spoštovanju do Gospodovega imena in o jaslih za praznik ter njegovem videnju

63. Božji mož je v duhu prekipeval od ljubezni, saj je iz globine srca ljubil ne le ljudi, ampak tudi neme nerazumne živali in druge ustvarjenine. Si predstavljaš, s kakšno naklonjenostjo je ljubkoval ovčice ali jagenjčke, ker je v njih videl po Svetem pismu upodobljeno milost preproste narave in podobnost z Gospodom Jezusom? Pogosto jih je namreč osvobodil iz rok nasilnežev, ki so jih hoteli umoriti, in jih, potem ko jim je plačal, da jih ne bi zaklali, vrnil v življenje. Prav nič mu ni bilo težko plačati cene, saj je tisto, kar ljudje močno cenijo, imel za ničvredno.

64. Tudi črvičke je pobiral s ceste, da jih koraki mimoidočih ne bi poteptali. Sočustvoval je z njimi, ker je bral, da piše o Odrešeniku: *Jaz sem črv in ne človek*. Da pozimi čebele ne bi pomrle od ledenega mraza, je naročil, naj čebelnjake ogrevajo, čebelarji pa ponudijo med ali najboljše vino.

65. Kdo bi mogel popisati sladkost, ki ga je navdajala, ko je v stvarstvu zrl modrost, moč in dobroto Stvarnika? Čudovito in neizrekljivo veselje ga je

napolnilo, ko je gledal sonce in luno, zvezde in nebesni oblok. Celo cvetju, gozdovom, lesu in kamnu je pridigal, kakor da bi bili obdarjeni z razumom. Žitna polja in vinograde, prostrane njive, napajajoče studence in tudi zeleneče vrtove, zemljo in ogenj, zrak in veter je z iskreno čistostjo spodbujal k ljubezni do Boga in k radovoljni pokorščini. Slednjič je vse ustvarjenine zaradi enega počela imenoval brate ali sestre.

66. Človeški um si ne more zamisliti, kako je bil ganjen, ko je imenoval *Gospodovo ime*; ves je bil vznemirjen in videti kot nov človek iz nekega drugega sveta. Zato je, kjerkoli je našel kaj Božjega ali človeškega napisanega na nedostojnem mestu, to spoštljivo zbral in prinesel na primerno mesto zaradi spoštovanja do Odrešenika. Ko ga je namreč neki brat vprašal, zakaj da zbira tudi poganske izreke, je takole odgovoril: »Tam so črke, sin moj, iz katerih se lahko sestavi *Gospodovo ime*. Dobrina, ki je v tem, ne pripada poganom, ampak edinemu Bogu, ki mu pripada vse dobro.« Zato je z največjo pozornostjo vztrajno premišljeval vse Gospodove besede in vsa dela, še posebej tiste, ki o Kristusu pripovedujejo v svetih evangeljskih knjigah. Zaradi silne ljubezni, ki je gorela v njem, se jih je trudil nekako ponazoriti s prilikami.

67. Tako se je zgodilo, da je v Grecciu na neki praznik Gospodovega rojstva, ko je želel uprizoriti otroštvo novorojenega Odrešenika, storil nekaj, kar je zelo vredno blaženega spomina. Na samo noč, v kateri se je Kristus rodil na svet, je naročil, naj pripravijo jasli, vanje naložijo seno in ob jasli postavijo vola in osla. Poklical je brate iz mnogih krajev, naj pridejo obhajati slovesno bdenje. Ljudstvo se je zgrinjalo, da bi videli to novo skrivnost, vzeli so bakle in sveče, da so

razsvetlili noč. Bratje so peli Gospodu dolžne hvalnice in stare betlehemske pesmi so se v Grecciu prenovile z novim obredom. Božji svetnik je stal pri jaslih z duhom, uperjenim v nebo, in oblit z neizrekljivim veseljem. Maša se je slovesno obhajala nad jaslimi in duhovnik je užival novo tolažbo.

68. Božji svetnik se je oblekel v diakonsko opravo, saj je bil diakon, in je z zvonkim glasom zapel sveti evangelij. O rojstvu ubogega Kralja in o majcenem mestu Betlehem je medotočno prepeval. Ko je hotel imenovati Jezusa, ga je iz neizmerne ljubezni, v kateri je gorel do njega, jecljaje poimenoval »detece iz Betlehema«. Darovi Vsemogočnega so se tam pomnožili in nekemu krepostnemu možu je bilo dano čudovito videnje. V samih jaslih je uzrl nekega dečka, ki leži brez življenja. Božji svetnik je pristopil

k njemu in ga kakor iz globokega sna hitro zbudil. Pravemu častilcu otroštva se je prikazal Kristus otrok in deček, ker se je po svojem služabniku vrnil v spomin mnogih, v katerih srcu je bil že prepuščen pozabi.

69. Ko se je slovesnost končala in so se vsi vrnili na svoje domove, so shranili seno iz jasli, da so z njim zdravili bolno živino, po njem pa so z delovanjem Božje milosti tudi možje in žene ozdraveli od svojih boleznih. Kasneje so na mestu jasli zgradili Božje svetišče in v čast preblaženega očeta Frančiška posvetili nad jaslimi oltar s cerkvijo.

Se nadaljuje.

*Prevedel br.
Miran Špelič
OFM*

S »fičkom« v Sveto deželo

Potopis romanja dr. Franca Rozmana in Franca Vrhunca v Sveto deželo od 7. septembra do 6. oktobra 1964

28. septembra 1964 – ponedeljek

Zelo dobro sva prespala noč vse do 6. ure zjutraj. Ko sva se prebudila, se je ladja Hermes, tako se je naša ladja imenovala, že bližala ciprski obali in mestu Famagusti. In prvo, kar sem na obali videl, so bili vojaki Združenih narodov, ki v starem in močno utrjenem delu Famaguste stražijo turško manjšino. Turki so tu res kot v zaporu. Bližati se temu delu mesta je smrtno nevarno. Za mogočnim obzidjem smo videli ostanke nekdanje katedrale sv. Nikolaja v gotskem slogu, zelo podobne stolnici v Reimsu. Turki, muslimani, so to stavbo spremenili v mošejo, tako se vidi poleg nekdanjega stolpa katedrale minaret mošeje. Kamne teh stavb so leta 1821 uporabili kot gradbeni material za Suški prekop.

Ob 7.30 smo zapustili ladjo in se z avtobusom, bilo nas je okoli 40, odpeljali skozi Famagusto v Salomis in si tu ogledali znamenit izkopani vodnjak, gimnazijo, igrišče, kopališče (parna kopel) in kopeli s hladno vodo ter gledališče. Od tam smo se čez veliko ravnino, ki pa je bila sedaj pusta in od sonca ožgana, odpeljali prosti glavne- mu mestu Nikoziji. Spotoma smo videli vojake OZN, ki stražijo turška naselja, in tudi žične pregrade na mnogih mestih s policijsko kontrolo. V Nikoziji smo se najprej ustavili pred nedavno zgrajeno škofijsko palačo nadškofa

Makariosa. Palača je zidana v staro-bizantinskem slogu. Videli smo tudi mater in sestro nadškofa Makariosa, ki sta ravno tedaj zapuščali palačo. Obe sta bili preprosto oblečeni v črno. Nato smo si ogledali nadvse zanimiv mestni muzej, enega najbogatejših po paleontoloških najdbah in zbirkah. Več dragocenih eksponatov so umaknili ali zavarovali, ker so baje Turki zagrozili, da bodo prihodnjič bombardirali Nikozijo. Posebno zanimiv je sarkofag iz dobe prvih stoletij krščanstva. Na sarkofagu je upodobljen boj med Kristusom, njegovimi učenci in poganstvom. Kristus trga grozdje, od katerega smejo jesti le njegovi zvesti. Za kosilo smo imeli s seboj suho hrano. Da dokaževa, da sva bila res v prestolnici nemirnega Cipra, sva z dr. Rozmanom napisala vsak tri razglednice. Iz Nikozije smo se odpeljali ob 12.15 proti pristanišču Limasol, ki je drugo največje pristanišče na Cipru. Tu nas je že čakala naša ladja, na katero smo se vkrcali ob 14.15 in ob 14.30 odpluli proti otoku Rodos. Bilo je vetrovno vreme in ni bilo mogoče dalj časa zdržati na zgornji palubi, kjer naj bi predvajali ob 21.00 film, pa zaradi močnega vetra ni bilo nič.

29. september 1964 – torek.

Zelo dobro sva spala do 7. ure. Po zajtrku sva čakala na prihod na otok Rodos. Prijavila sva se za kratko dvo-urno ekskurzijo po otoku Rodos. To je največji grški otok v Dodekanezu in tudi najlepši. Ima čudovite nasade južnega sadja in paradiznikov, pa tudi luksuzne hotele s krasno peščeno plažo. Vozili smo se s krasnim avtobusom Mercedes. Vodič nam je v angleščini in francoščini razlagal znamenitosti

krajev, skozi katere smo se vozili, in zgodovino otoka, ki je spet grški od leta 1947. Obiskali smo dolino metuljev, ki so vsi enaki in imajo črno-rdeča krila ter na njih dvakrat rimsko številko IV: imenujejo se metulji »quadrageni« Zadržujejo se v tisočih v tej prelepi dolinici, polni zelenja in vode. Občudoval sem tako na Cipru kot na Rodosu čudovite vrtno nasade ob hišah in po parkih. Ob vrnitvi smo obiskali še akropolo mesta Rodos, od koder je krasen razgled na stari in novi del mesta. Ob 12.30 smo se vrnili na ladjo, ki je takoj odplula proti Pireju. Za izlet sva plačala ca 3 \$ USA. Potnikov na ladji Hermes, ki plove do Benetk, je mnogo. Večinoma so mladi ljudje. Postrežba je odlična in družba dostojna.

30. september 1964 – sredo.

Prebudila sva se, ko je ladja že plula v atensko pristanišče Pirej. Atene in Pirej so sedaj že eno mesto. Po opravljenih formalnostih s potnimi listi in carino, se je dr. Rozman usedel v taksi z naročilom, naj ga pelje v Kifisijo, predmestje Aten, ki je od Pireja oddaljeno pribl. 30 km, jaz sem s fičkom vozil za taksijem. Okoli 8h smo našli Kefizijo in tam plačali taxi 5 \$ USA. Dr. Rozman ima v Kifisiji znanca. Njegova faranka 18 let stara Marija Kolar je pri svoji teti Mariji Karapopasi. Kifisija, Kipro 15. Ta gospa se je že priletna poročila z Amerikancem, ki ima le eno hčerko, in se sedaj že vnuki hčerke ženijo. Gospod je Grk in pravoslavne vere, tudi gospa Marija je prestopila v pravoslavje. Oba imata ameriško pokojnino in lepo hišo ter posestvo v Kefiziji. Nečakinjo Marijo iz Kranja sta vzela k sebi, da jo posvojita in jima bo opora na stara leta. Bati pa

se je, da jo bo stric silil v pravoslavje, ker je stric zagrizen pravoslavlec. Tu je g. Rozmana čakal denar. Bil je že skrajni čas, ker sva bila že skoraj brez dinarja. Sedaj sva si pa spet opomogla in bo do Rima. Bila sva ljubeznivo sprejeta in pogoščena, nato sta pa stric in Marija šla z nama v Pirej, kjer je dr. Rozman dobil vizo za Italijo, zamenjal ček in kupil vozovnico za trajekt iz Patrasa do Brindisija v Italiji. Plačal je za vse skupaj nekaj več kot 50 \$ USA. Danes sva napravila za vse skupaj pribl. 80 \$ USA. Nazaj grede iz Pireja smo si ogledali atensko znamenito Akropolo, arheološki muzej in areopag, na katerem je imel apostol Pavel pridigo. Domov v Kefizijo smo se vrnili okoli 14h. Gospa Marija nam je zelo dobro postregla – grška kuhinja: v sredo in petek brez mesa, vse na olju, ribe in zelenjava ter zdravilno vino, kateremu je primešana smola. Malo pred 15. uro sva se od gostoljubne hiše poslovila in se skozi velike Atene, Pirej napotila skozi Korint (videla sva znameniti Korintski prekop) in skozi Pavlov Korint nadaljevala pot do Patrasa, ki je od Aten oddaljen 221 km. Patras je znamenit po dogodkih

zadnjih tednov. Po 500 letih so dobili nazaj glavo apostola Andreja, ki je bila zadnja stoletja v Rimu. Tu v Patrasu sva se ob 20. uri vkrcala na trajekt Egnatija: to je moderna grška ladja, nima kabin, pač pa sedeže kot v I. razredu brzo-vlaka. Morda se bo dalo tudi kaj spati.

Grčija je lepa dežela, mnogo zelenja, rož, južnega sadja, ima lepe ceste in zlasti Amerikanci prinesejo v času turistične sezone mnogo denarja. Nekateri imajo kar stalno najeta stanovanja. Z novim kraljem Konstantinom, ki se je zadnje tedne poročil z dansko princeso v velikem blišču in sijaju ter ob udeležbi mnogoštevilnih dostojanstvenikov, so Grki zelo zadovoljni in ga imajo radi, celo rajši kot pokojnega Pavla. Niso pa zadovoljni s Papandrejem, predsednikom vlade, ker je komunistično usmerjen.

Zapisal msgr. Franc Vrhunc
Se nadaljuje

Darovi za vitraj brezjanske Marije v Nazaretu, junij 2023 in julij 2023 = SKUPAJ 1507 €

- 10 € Marija Horvat
- 12 € Branko Glavina
- 20 € Lidija Krašovec, Stanislav Stanič
- 50 € Rozalija Barat
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs
- 1275 € Društvo Prijateljev Svete Dežele

Novice iz Svete dežele

Patriarh Pizzaballa postane kardinal

V tem poletju je gotovo osrednja novica, da je papež imenoval jeruzalemskega patriarha msgr. Pierbattista (slov. Peter Krstnik) Pizzaballa za kardinala.

Pierbattista Pizzaballa OFM (rojen 21. 4. 1965), je italijanski prelat katoliške Cerkve, ki je od 6. novembra 2020 latinski patriarh Jeruzalema. Frančiškanski pater je služil kot kustos Svete dežele od leta 2004 do 2016 in kot apostolski administrator latinskega patriarhata od leta 2016 do 2020. Papež Frančišek je ob nedeljskem angelusu v nedeljo, 9. julija, napovedal, da bo Pizzaballa 30. septembra 2023 postal kardinal.

Pizzaballa slovi po osebni integriteti in preprostosti; velik del njegovega pastoralnega dela je bil s hebrejsko govorečimi (katoliška župnija v Jeruzalemu: Sv. Simeon in Ana) in ima tesne vezi z judovskimi voditelji, medtem ko je tudi glasen zagovornik Palestincev. V preteklih nemirih v Jeninu, je takoj obiskal

begunsko središče in izjavil pomenljiv stavek: »Dokler tu ne bosta dve državi, se bodo stvari ponavljale!«

Opatija Dormitio ima novega opata

Ob letošnjem binškoštnem prazniku (letos 28. maja) je bilo na Sionu v Jeruzalemu veliko slavlje. Na ta slovesni praznik je opatija sprejela novega predstojnika p. Nikodema Schnabla OSB (45 let), ki je ob postavitvi v službo sprejel prestojništvo opatije Dormitio na sv. Sionu (Marijino zaspanje). Slovesnost je vodil jeruzalemski patriarh msgr. Pierbattista Pizzaballa.

Schnabel je bil krščen kot protestant in je odraščal kot otrok po ločitvi s svojo materjo, ki je bil apo poklicu igralka. Pri 13 letih se je spreobrnil v katoliško Cerkev. Po maturi leta 1998 na Domgymnasium v Fuldi je študiral filozofijo in katoliško teologijo v Fuldi, Münchnu, Münstru in v Jeruzalemu. Diplomsko nalogo je napisal leta 2002: *Liturgična oblačila in regalije diakona, prezbiterja in škofa v cerkvah bizantinskega obreda*. Leta 2003 je vstopil v benediktinsko opatijo Marijinega vnebovzetja na gori Sion v Jeruzalemu in si nadel redovno ime Nikodem. Leta 2004 je opravil prve redovne zaobljube. V duhovnika je bil posvečen 15. septembra 2013. Leta 2013 je doktoriral na temo: *Liturgično češčenje svetnikov Stare zaveze v latinski Cerkvi pri Hansu-Jürgenu Feulnerju na Univerzi na Dunaju*. Disertacija je bila leta 2014 nagrajena z nagrado Katoliške teološke fakultete Univerze na Dunaju.

Že 2. julija 2021 je latinski patriarh Jeruzalema Pierbattista Pizzaballa OFM imenoval Schnabela za patriarhalnega vikarja za migrante in prosilce za azil ter migrantsko pastoralo latinskega patriarhata Jeruzalema. Z opatovim

blagoslovom 28. maja 2023 je urad pre-dal indijskemu salezijancu Matthewu Marcelu Coutinhu SDB.

V letošnjem letu romarji nismo mogli obiskati cerkve Dormitio, ker je bila zaprta zaradi prenove. Postavljen je bil tudi nov oltar in posvečen obenem s slovesnostjo umestitve novega opata. Prav ob robu zapisa se pa le spomnimo velikega slovenskega romanja v Sveto deželo pod vodstvom knezoškofa Jegliča leta 1910; ob tem romanju je bila ravno v tej cerkvi (zgrajena 1906) tudi nova maša slovenskega romarja g. Franca Šmida. V nedeljo zjutraj, 11. septembra, je v slovesni podobi pričakala slovenskega novomašnika Frančiška Šmida iz Ribnega pri Bledu. Pridigo je v čast mlademu duhovniku pripravil organizator romanja Kalan in v njej izpostavil, da darovanje nove maše poteka le nekaj metrov proč od kraja, kjer je Jezus z dvanajstimi apostoli opravil zakrament evharistije, posvetitev kruha in vina. Kalan se je v pridigi spomnil še na enega slavljence, ki je pred oltarjem sedel na častnem tronu, obdan s svojo asistenco. Ljubljanski knezoškof Jeglič je namreč na isti dan praznoval trinajsto obletnico škofovskega posvečenja. Cerkev je bila napolnjena do zadnjega kotička in fotograf, mladi Naglič, je s fotoaparatom ostal zunaj.

Pripravil p. Peter

Romarski program: Sveta dežela za Novo leto 2024

HOTELSKA NAMESTITEV - 9 DNI

Od 26. 12. 2023 do 3. 1. 2024

Zakaj ne bi enkrat silvestrovanja in Novega leta doživeli drugače kot običajno? Letos dodatni dan še puščava Negev.

V božičnih počitnicah je romanje v toplo in sončno Sveto deželo pravo duhovno doživetje! Romanje tudi za tiste, ki še niso našli svojega življenjskega spremljevalca.

PROGRAM ROMANJA:

1. DAN - 26. 12. – Polet z Brnika (turkish) via Istanbul do Tel Aviva, vožnja v hotel v BETLEHEMU, večerja, prenočevanje.

2. DAN: 27. 12. – **DAN PUŠČAVE do Berševe, Abraham začetnik vere v enega Boga, sv. maša v puščavi tel Arad, povratek v Betlehem, večerja.**

3. DAN: 28. 12. – **JERUZALEM.** Praznovanje Gospodovega vstajenja, Božji grob, Kalvarija, zid žalovanja, stari del Jeruzalema, Sv. maša v božjem grobu, molitev križevega pota na Via Dolorosa, povratek v Betlehem.

4. DAN: 29. 12. – Odhod v Galilejo: Jaffa sv. Peter, Stella Maris, Haifa, Muharka, Nazaret - mesto Jezusove mladosti in Marijinega Oznanjenja, sv. maša; namestitev v Nazaretu za 2 noči.

5. DAN: 30. 12. - **Galilejsko jezero,** obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: gora Blagrov, Tabga, Mensa Domini, Golansko višavje, Kana Galilejska... sv. maša, večerja.

6. DAN: 31. 12. – Gora Tabor – Jezusovo spremenjenje - NA MRTVO MORJE: kraj Jezusovega krsta ob Jordanu, Jeriha, najstarejše in najnižje ležeče utrjeno mesto na svetu; Qumran (kraj najdenja mrtvomorskih rokopisov), kopanje v Mrtvem morju namestitev v Betlehemu, silvestrska večerja (tudi silvestrski ples), družabni večer.

7. DAN: 1. 1. 2024 – PRAZNOVANJE JEZUSOVEGA ROJSTVA V BETLEHEMU, votlina mleka. Ein Karem, rojstni kraj Janeza Krstnika in Magnificat, Pastirske poljane.

8. DAN: 2. 1. - **OLJSKA GORA** in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje: Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage... sv. maša, večerja -

9. DAN: - 3. 1. – Sveti Sion, dvorana zadnje večerje, Dormitio, sklepna sv. maša Ad Coenaculum, odhod na letališče v Tel Avivu, polet via Istanbul na Brnik s pristankom ob 19.00.

BIVANJE: v hotelih CASA NOVA v Betlehemu in v htl. Tabar v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion .

CENA: 1.350,00€ (pri zasedbi 30 mest ali več); če je manj kot 30, se cena zviša za 60€.

V ceno je vključeno: **POLPENZIONI** v Sveti deželi, avtobusni prevozi na celotni poti vstopnine kot je navedeno v programu, nezgodno zavarovanje. V ceno niso vračunane napitnine – 30 € po osebi za ves čas. Potrebujete veljaven potni list (do izteka veljavnosti vsaj še

6 mesecev); viza za Izrael ni potrebna.

Način plačila: Ob prijavi se plača 500€ (letališke takse, se lahko spremenijo zaradi nihanja cen v letalskem prometu). Napitnine 30€ po osebi se plačajo v Izraelu, prijava je sprejeta, ko je prvi del plačila poravnani.

Dodatek za enoposteljno: 160€

ODHOD in POVRATEK na Brnik.

VODSTVO ROMANJA: P. Peter Lavrih, ofm, CTS., Bogomir Trošt, žpk.

Za odlično pripravo vam bo koristen DVD o Sveti deželi za 15€, ki ga lahko kupite na povezavi: <http://www.sveta-dezela.si/?id=30&fmod=3> in knjiga **VODNIK SV. DEŽELA**

PRIJAVE SPREJEMAMO TAKOJ ALI najpozneje do 5. NOVEMBRA 2023.

Sveta dežela - skozi biblične dogodke stare in nove zaveze

Z NOVOMAŠNIKI IN SREBRNOMAŠNIKI

13 dni - od 18. 2. do 1. 3. 2024

Jordanija (Petra, gora Nebo, Džeraš, Tišbe, Maheront, gora Sinaj), Sveta dežela – Izrael in Palestina

1. dan, nedelja, 18. 2.: Večerni let proti Jordaniji iz letališča Brnik, pristanek v Ammanu, prevoz v hotel, nastanitev za 2 noči.

2. dan, ponedeljek, 19. 2.: Obisk zgodovinskih krajev - Gerasa (Jerash), Elijeve Tišbe, sv. maša, večerja in nočitev.

3. dan, torek, 20. 2.: Odhod na goro Nebo, od koder je Mojzes zrl v obljubljeni deželo in kjer je umrl; tam sv. maša. Nato Madaba z ogledom zemljevida Svete dežele v mozaiku, trdnjava Maheront (Mukawir), kjer je prestal mučeništvo sv. Janez Krstnik, nadaljevanje do Petre, namestitev in večerja.

4. dan, sredo, 21. 2.: Obisk skalnega mesta PETRA – eno od čudes sveta: vse dopoldne ogledi in sv. maša. Nadaljevanje do Akabe in skozi Izrael do egiptovske meje v Tabo, namestitev za 2 noči in večerja.

5. dan, četrtek, 22. 2.: SINAJSKA GORA – zjutraj avtobusni prevoz do samostana sv. Katarine, obisk samostana, vzpon na Mojzesovo goro, sv. maša v puščavi, povratek v Tabo, večerja in nočitev.

6. dan, petek, 23. 2.: Iz Egipta v Izrael, sv. maša v Eilat, obisk parka TIMNA z maketo svetega šotorja in daritvenega

oltarja, nadaljevanje proti Betlehemu, namestitev za 2 dni, večerja in nočitev.

7. dan, sobota, 24. 2.: BETLEHEM - praznovanje Jezusovega rojstva, obisk votlin, božična sv. maša; popoldne Janezov rojstni kraj Ajn Karem, Marijino srečanje z Elizabeto – Magnificat, park Jad Vašem (Yad Vashem, spomin holokavsta), povratek v Betlehem, večerja in nočitev.

8. dan, nedelja, 25. 2.: Odhod v Galilejo: CEZAREJA, cerkev Stella Maris in sv. Elija na gori Karmel, TABOR – gora Gospodovega spremenjenja; nastanitev v Nazaretu za 2 dni, večerja in nočitev.

9. dan, ponedeljek, 26. 2.: Jezusovo javno delovanje v Galileji: Banjas, izvir Jordana (oz. Cezareja Filipova), Galilejsko jezero, gora Blagrov in sv. maša; Kafarnaum, Tabgha, Kana Galilejska, mesto prvega Jezusovega čudeža, nazaj v Nazaret, večerja in nočitev.

10. dan, torek, 27. 2.: PRAZNOVANJE V NAZARETU: ogled novega vitraža Marije Pomagaj, sv. maša v baziliki Marijinega oznanjenja, cerkev sv. Jožefa, si-

nagoga (shodnica). Odhod v Judejo: kraj krščevanja ob Jordanu, Jeriha, Qumran, kovanje v Mrtvem morju, vožnja v Betlehem, nastanitev za 3 noči in večerja.

11. dan, sredo, 28. 2.: GOSPODOVO TRPLJENJE: vrt Getsemani, sv. maša, Oljska gora, dvorana zadnje večerje, Betfage, Betanija in sv. Lazar, povratek v Betlehem, večerja in nočitev.

12. dan, četrtek, 29. 2.: PRAZNOVANJE GOSPODOVEGA VSTAJENJA v Jeruzalemu: Via Dolorosa s križevim potom, praznovanje Velike noči v Božjem grobu, zid žalovanja, stari del Jeruzalema, povratek v Betlehem, večerja in nočitev.

13. dan, petek, 1. 3.: SKLEPNA SLOVESNOST v dvorani zadnje večerje. Odhod letala z letališča Ben Gurion, preko Istanbula, do Ljubljane.

DUHOVNO VODSTVO: prof. Bogomir Trošt, g. Blaž Kernel, p. Peter Lavrih, ofm.

CENA celotnega romanja, je 2.100 eur (pri udeležbi nad 40 oseb); če bo skupina manjša, se cena zviša za 90 €.

V ceno je vključeno: letalske vozovnice in letališke takse (letališke takse se do odhoda lahko spremenijo), avtobusni prevozi na celotni poti, vstopnine kot je navedeno v programu, namestitev v dvo- ali tro- posteljnih sobah, polpenzion (zajtrk in večerja), skupinsko zdravstveno in nezgodno zavarovanje, egiptovska viza, jordanska mejna taksa, izraelska izhodna taksa, vodstvo romanja.

V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 60 € na osebo; plačilo zavarovanja odpovedi romanja, ki ga lahko uredite na Komisariatu. Doplačilo za enoposteljno sobo: 260 €.

NAČIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela - 500 €, za drugi del plačila pošljemo obvestilo približno mesec dni pred odhodom, skupaj z več informacijami o romanju.

MOŽNOSTI PRIJAVE (obvezna je pisna prijava): s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: www.sveta-dezela.si, s prijavnico, ki vam jo pošljemo po e-pošti ali navadni pošti. Prijave sprejemamo takoj oz. do zasedbe mest.

Za romanje potrebujete potni list, ki bo veljaven vsaj še 6 mesecev od datuma odhoda.

Pripravil:

p. Peter Lavrih, ofm, cts

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebne dokumenta, e-naslov in telefon

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkc.si

Pozabljene spretnosti

Belokranjska pogača

Recept prijateljice Danice

- ☞ 750 g moke (500 g mehke moke in 250 g ostre moke)
- ☞ 1 kvas
- ☞ cca 450 ml tekočine (npr. 200 ml mleka in 250 ml vode)
- ☞ 3 čajne žličke soli
- ☞ 1 žlica olja
- ☞ 1 žlica masla
- ☞ 1 jajce

Moko presejemo v posodo. Ob straneh dodamo sol.

Pred tem naredimo kvasni pripravek in sicer: kvas nadrobimo v posodo, dodamo toplo mleko, žličko sladkorja in malo moke. Pustimo par minut.

Ko kvasni pripravek naraste ga dodamo moki.

Vmes pripravimo ostale sestavine. Mleko in vodo rahlo segrejemo, dodamo žlico olja in žlico masla in vbijemo jajce. Vse skupaj premešamo. Ko malce zmešamo moko in kvas, po-

časni dodajamo še zmešane preostale sestavine.

Vse skupaj mesimo nekaj časa. Nato testo damo v vzhajalno posodo in pustimo vzhajati cca 35 min.

Pripravimo raven okrogel pekač. Premažemo ga z maslom.

Iz posode damo testo na pekač. Testo z rokami potisnemo navzdol in ga potiskamo do robov pekača.

Stepemo rumenjaka in malo mleka. Testo premažemo in nanj naredimo zareze v obliki kvadratov. Po vrhu posujemo kumino v zrnju in grobo morsko sol.

Da bo pogača še boljša, nanjo položimo še narezan domač špeh.

Potisnemo v pečico za cca 35 - 40 min (odvisno od pečice) in pečemo na 185 stopinjah (ventilacija).

Pa Bog žegnaj!

Nagrada razrezana uganka

Posamezne ploščice z 2 x 3 polji prenesite v mrežo tako, da boste ob njihovi pravilni razporeditvi skupaj z že vpisanimi črkami lahko v vodoravnih vrstah prebrali stavek iz evangelija po Mateju. Siva polja pomenijo presledke med besedami.

Sestavil: Matej Pavlič

A	L										
I	Ž	A									

R		S
O	V	I

B	O	
N		I

D	O	R
	P	O

E		B
Š	E	V

K	D	O
O		P

L		B
O	V	I

O		P
Š	A	N

P	O	N
N		K

	S	E
N	I	Ž

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

BRATSTVO

Na uredništvo ste poslali 22 pravih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: Ester Srdarev, Brodarjev trg 13, SI-1120 Ljubljana,
2. nagrada: Zoran Žontar, Hosta 6/A, SI-4220 Škofja Loka,
3. nagrada: Leonida Jerković, Robičeva 66, SI-2341 Limbuš.

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. oktobra 2023. Čakajo vas naslednje nagrade (bf 4/23):

1. nagrada: Milan Bizant DJ, Med svetlobo in senco;
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM PRVIH 1000 DNI

V prvih tisoč dneh, natančneje vse od spočetja, prek 270 dni nosečnosti in do konca drugega leta otrokove starosti, se izoblikujejo otrokovi možgani, in sicer na osnovi odnosa s starši. Zato je tudi družinsko okolje, v katero je otrok rojen, ključno za razvoj sicer zelo ranljivih ter izjemno susceptibilnih in sugestibilnih otrokovih možganskih struktur, ki dozori v ravno v tem najpomembnejšem obdobju otrokovega razvoja.

format 14 × 20 cm
trda vezava
obseg 384 strani
cena 22 €

Monografije FDI - 26

Christian Gostečnik OFM

razvoj otrokovih možganov razlike med spoloma
starševska ljubezen najzgodnejši meseci razvoja
podlaga za ves nadaljnji razvoj odrasla intima

Prvih 1000 dni

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

